

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 6C/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124376603
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Kohútová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:6124376603.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Miriam Kohútovou PhD, v právnej veci žalobcu: A. B. C., D., E., nar. XX.X.XXXX, bytom F., G. H. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Andrejom Garom, advokátom v Bratislave, Štefánikova 14, IČO: 30 850 436, proti žalovanej: A. I. C., nar. X.XX.XXXX, bytom F., C. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Romanom Henčelom, advokátom v Prievidzi, G. Švéniho 8, IČO: 51 007 746, o zaplatenie 130,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. J. K. L., K. XX.X.XXXXM., L. XXX/XXXXX K. M.. K. N. O., J. B.. M. je žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 130,87 eur s 6,25% ročným úrokom z omeškania od 26.11.2024 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,50 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, pôvodne podanou na Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd, voči žalobkyni domáhal zaplatenia sumy 130,87 eur s 6,25% ročným úrokom z omeškania od 19.9.2022 až do zaplatenia a náhrady trov konania ako nároku na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch v súvislosti s cestou do miesta bydliska jeho maloletého syna a späť. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe rozsudku Krajského súdu Trenčín č.k. 19CoP/20/2022-2736 zo dňa 23.6.2022 bol zmenený výrok V. rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.3.2022 č.k. 18P/54/2019-2555 tak, že styk žalobcu s maloletým synom bol upravený počas každého nepárneho týždňa v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy Kultúrneho centra Bojnice, na Hurbanovom námestí v Bojniciach, kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá. Žalovaná však súdne rozhodnutie dobrovoľne nerešpektuje, sústavne bráni v styku žalobcu s maloletým a rôznymi obštrukciami a prietahmi zmarila už celkom 166 stykov žalobcu s maloletým. Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu šiel dňa 18.9.2022 prevziať maloletého a za týmto účelom pricestoval z miesta svojho bydliska. Pred príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, na čo žalovaná žiadnym spôsobom nereagovala. Žalovaná následne žalobcovi stručne oznámila, že maloletý odmieta realizáciu styku. Žalovaná svoje tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázala, žalobcovi ani len neumožnila maloletého vidieť a na jeho ostatné správy náležite nereagovala. V dôsledku tendenčných tvrdení žalovanej, spojených s pravdepodobným zastrášaním a rozrušovaním maloletého, sa žalobca dostavil pred dom žalovanej, privolať príslušníkov polície a následne predmetné stretnutie oznámil prostredníctvom zápisnice. Žalobca uviedol, že žalovaná neposkytnutím potrebnej súčinnosti porušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, čím mu vedome spôsobila škodu, nakoľko zámer zmariť styk žalobcu s

maloletým a spôsobiť mu tak zbytočne vynaložené náklady bol vopred daný. Poukázal aj na ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by rešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie a umožnila žalobcovi styk s dieťaťom, prípadne riadne a včas náležite upovedomila žalobcu o objektívnej prekážke nemožnosti styku, nevynaložil by náklady na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť zbytočne a ku škode by nedošlo, nakoľko jediný účel cesty žalobcu bol práve styk s maloletým. Predmetná cesta žalobcu z Bratislavy do Bojníc a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, pričom základná náhrada podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách je vo výške 84,44 eur a náhrada za pohonné hmoty vo výške 46,42 eur.

2. Upomínací súd vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná vecne odôvodnený odpor. V odpore žalovaná nárok žalobcu neuznávala. Uviedla, že za škodu žalobcovi nezodpovedá, nakoľko škoda mu nevznikla v príčinnej súvislosti s jej konaním. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že zámerne marí stretávanie sa otca s dieťaťom tým, že vytvára obštrukcie a kladie si vlastné podmienky na stretávanie. Podľa jej názoru z predloženej SMS komunikácie zo strany žalobcu vyplýva, že práve žalobca si kladie vlastné podmienky, mal záujem syna prevziať v sobotu a matke ho odovzdať až v nedeľu, teda aj s prespatím, čo nie je v súlade s vykonateľným súdnym rozhodnutím. Maloletý pritom má problém s prespávaním mimo miesta jeho bydliska a takémuto styku sa bráni. Poukázala na vykonávacie konanie na Okresnom súde Prievidza, sp.zn. 15Em/2/2022, kde sudkyňa jednoznačne upozornila rodičov, najmä otca, aby sa styk uskutočňoval v intenciách vykonateľného súdneho rozhodnutia. Žalovaná uviedla, že v danom konaní súdu vysvetlila správanie sa maloletého, ktorý styk s prespatím u otca odmieta. Je to teda práve žalobca, ktorý sa nespráva v súlade s vykonateľným súdnym rozhodnutím a ani výzvou súdu vo vykonávacom konaní. Žalobca si podľa jej názoru musí byť vedomý, že pokiaľ bude trvať na styku s dieťaťom aj s prespaním, žalovaná mu to nemusí umožniť. Žalovaná zastávala názor, že pokiaľ žalobca sám vopred upozornil matku, že chce realizovať styk v rozpore s vykonateľným súdnym rozhodnutím, ktoré správanie žalobcu matka odmietla a potvrdila, že mu umožní styk len v rozsahu súdneho rozhodnutia, s čím žalobca nesúhlasil, matka (žalovaná) si splnila prevenčnú povinnosť a vopred oznámila žalobcovi, že mu takýto styk neumožní. Styk žalobcu s maloletým teda nebol realizovaný pre objektívnu prekážku, ktorú vytvoril práve žalobca, keď žiadal styk s dieťaťom nad rámec vykonateľného súdneho rozhodnutia. Žalovaná tvrdila, že dieťa riadne na styk so žalobcom v súlade s rozhodnutím súdu pripravila, toto však žalobca neakceptoval. Poukázala na to, že opakovane informovala aj kolíznu opatrovníčku o tom, že žalobca odmieta dodržiavať styk podľa právoplatného rozhodnutia súdu a trvá na styku v rozsahu nad rámec tohto rozhodnutia a tiež o tom, že maloletý nie je schopný absolvovať styk v danom rozsahu a odmieta ho. Už od roku 2020 upozorňuje konajúce súdy, ako aj žalobcu na skutočnosť, že maloletý odmieta styk so žalobcom a je veľmi náročné tieto styky realizovať bez jej prítomnosti, a to najmä v rozsahu na prespanie, keďže maloletý je na ňu naviazaný. Z toho dôvodu žalobcovi opakovane aj za účasti kolíznej opatrovníčky navrhovala styky realizovať postupne, aby si maloletý na žalobcu zvykol a bez stresu dokázal absolvovať spoločné stretnutia. Ona koná výlučne v záujme maloletého, aby vyvolávaním stresových situácií u dieťaťa nedochádzalo k ďalšiemu nežiaducemu psychickému vývoju. Napriek tomu žalobca akékoľvek jej návrhy, ktoré majú viesť k zlepšeniu vzťahov dieťaťa k nemu, radikálne odmieta a trvá na styku v rozsahu na prespanie bez prítomnosti žalovanej. Podľa jej názoru je podaná žaloba nedôvodná, ona svojím konaním neporušila žiadnu právnu povinnosť. Súčasne spochybnila vyčíslenie nákladov žalobcom v žalobe z dôvodu, že žalobca sa do miesta bydliska dieťaťa dostavil na motorovom vozidle, ktorého nie je vlastníkom, išlo o bezplatne vypožičané vozidlo, a teda nemá nárok na paušálnu náhradu za opotrebenie vozidla v zmysle zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách. Žalovaná namietala vyčíslené úroky z omeškania.

3. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovanej a jej právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast písomne ospravedlnili a vykonal dokazovanie vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, oboznámením obsahu rozsudku Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736, SMS komunikácie žalobcu so žalovanou, trestného oznámenia žalobcu zo dňa 18.9.2022, ftc. technického preukazu, zmluvy o výpožičke zo dňa 24.9.2021, odporu voči platobnému rozkazu, zápisnice o pojednávaní zo dňa 6.2.2023 sp.zn. 15Em/2/2022, e-mailovej komunikácie žalovanej s kolíznou opatrovníčkou, úradných záznamov OO PZ v Prievidzi zo dňa 18.9.2022 a 16.10.2022, vyjadrenia žalobcu zo dňa 10.3.2025, čestného prehlásenia zo dňa 2.12.2024, uznesenia OR PZ v Prievidzi zo dňa 18.10.2024 o vznesení obvinenia, uznesenia Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 28.10.2024 č. 2Pv

351/23/3307-150, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736 bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. o úprave styku otca s maloletým dieťaťom tak, že styk žalobcu s maloletým B. C. bol upravený počas každého nepárneho týždňa bez prítomnosti matky vždy v sobotu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy Kultúrneho centra Bojnice, nachádzajúceho sa na Hurbanovom námestí v Bojniciach, kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá.

5. Z predloženej SMS komunikácie žalobcu so žalovanou vyplýva, že dňa 18.9.2022 o 8.55 hod. žalobca oznamuje, že čaká na námestí, na to mu žalovaná o 9.02 hod. oznámila, že B. nechce ísť, plače, že nechce ísť spinkať k tatkoví a že chce zostať doma s mamičkou. O 9.03 hod. žalobca oznamuje, že ide si pre syna pred dom, má možnosť si svoje konanie rozmyslieť, to čo robí ich synovi, je veľmi choré. O 9.14 hod. oznamuje, že je pred domom, má otvoriť dvere a odovzdať B.. O 9.17 hod. žalovaná oznámila, že B. stále nechce ísť, stále plače, že nechce ísť spinkať k tatkoví.

6. Zo zápisnice o trestnom oznámení č. ORPZ-PD-OKP-545/2022-DS vyplýva, že žalobca následne podal dňa 18.9.2022 o 10.00 hod. na OR PZ v Prievidzi na žalovanú v tejto súvislosti trestné oznámenie.

7. Z predloženého technického preukazu č. PG 336369 bolo zistené, že P. D., nar. XX.X.XXXX, je evidovaný ako vlastník vozidla Volkswagen Tiguan, EČV: G.. Podľa údajov v technickom preukaze je spotreba uvedeného vozidla 7,6 l/100 km. Z informácií dostupných na internete (www.statdat.statistics.sk) vyplýva, že počas 25. týždňa roku 2022 bola priemerná cena benzínu natural 95 oktánový 1,914 eur/liter.

8. Zo zmluvy o výpožičke zo dňa 24.9.2021, uzatvorenej medzi A. P. D., nar. XX.X.XXXX, ako požičiavateľom a žalobcom ako vypožičiavateľom vyplýva, že požičiavateľ bezodplatne prenechal žalobcovi vozidlo VW Tiguan EČV: G. na užívanie. Zmluva bola uzavretá od 25.6.2021 na dobu neurčitú.

9. Z čestného prehlásenia A. P. D. zo dňa 2.12.2024 vyplýva, že podľa dohody medzi ním a žalobcom ako vypožičiavateľom je vypožičiavateľ povinný sa starať o technický stav motorového vozidla, a to uhrádzať všetky povinné technické prehliadky, ako aj vymieňať všetky opotrebované časti motorového vozidla na vlastné náklady. V čestnom vyhlásení uvádza, že vypožičiavateľ je povinný udržiavať motorové vozidlo v riadnom technickom stave na jeho užívanie a za týmto účelom je povinný uhrádzať všetky náklady spojené s technickou údržbou a mobilitou motorového vozidla, t.j. vypožičiavateľ znáša cestovné náhrady za používanie predmetného motorového vozidla výlučne sám v celom rozsahu.

10. Zo zápisnice o pojednávaní pred tunajším súdom v konaní sp.zn. 15Em/2/2022 zo dňa 6.2.2023 (v zápisnici je uvedený nesprávny dátum 6.2.2022), týkajúceho sa výkonu rozhodnutia o úprave styku žalobcu s maloletým B., bolo zistené, že súd apeloval a vyzýval žalobcu ako otca, aby v najbližších týždňoch rešpektoval súdne rozhodnutie č.k. 19CoP/20/2022 zo dňa 23.6.2022, podľa ktorého má právo byť s dieťaťom bez prespatia len vo vymedzenom rozsahu, je povinný dieťa v stanovenom čase matke odovzdať. Súd žalobcu tiež vyzval, aby matku dieťaťa nevyzýval na prípravu syna aj na prespatie, k čomu ho neopravňuje žiadne súdne rozhodnutie. Zároveň súd konštatoval, že za doteraz zisteného skutkového stavu považuje konanie matky (žalovanej) ako dobrovoľné neplnenie si povinnosti z vykonateľného súdneho rozhodnutia.

11. E-mailami zo dňa 7.8., 13.8. a 17.8.2022 žalovaná žiadala o pomoc s realizovaním styku kolízneho opatrovníka, nakoľko dieťa odmieta styk s otcom s prespaním, plače, že nechce spinkať u tatka, žalobca však trvá na odovzdaní dieťaťa na celý víkend. Spoločné stretnutie rodičov na návrh kolízneho opatrovníka však žalovaná nepovažovala za adekvátne riešenie, podľa jej názoru je potrebné vysvetliť žalobcovi, že je v záujme syna, aby styk prebiehal tak, ako je uvedené v rozsudku. Svoju prítomnosť pri tom považovala za absolútne bezpredmetnú. Kolízneho opatrovníka žiadala o individuálne stretnutie mimo svojej pracovnej doby. Za jediný dôvod, pre ktorý sa styk neuskutočňuje, považovala žalovaná to, že žalobca odmieta dodržiavať rozsudok Krajského súdu Trenčín.

12. Z uznesenia OR PZ v Prievidzi ČVS: ORP-558/1-VYS-PD-2023 zo dňa 17.10.2024 vyplýva, že voči žalovanej bolo vznesené obvinenie za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tým, že nerešpektovala rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 9.3.2022 č.k. 18P/54/2019-2555 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736 a neodovzdala maloletého B. C., nar. XX.X.XXXX, otcovi v dňoch 13.4.2024 a 14.4.2024, 27.4.2024, 11.5.2024, 12.5.2024, 25.5.2024, 26.5.2025, 8.6.2024, 9.6.2024, 6.7.2024, 7.7.2024, 20.7.2024, 21.7.2024, 3.8.2024, 4.8.2024, 17.8.2024, 18.8.2024, 31.8.2024, 1.9.2024, 14.9.2024, 15.9.2024, 28.9.2024, 29.9.2024 a 13.10.2024. Uznesením Okresnej prokuratúry v Prievidzi sp.zn. 2Pv 351/23/3307-150 zo dňa 28.10.2024 bola sťažnosť žalovanej voči uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná.

13. Žalovaná v písomnom vyjadrení nárok žalobcu na náhradu škody neuznávala z dôvodu, že za túto škodu nezodpovedá, nakoľko škoda žalobcovi nevznikla v príčinnej súvislosti s jej konaním. Za daných okolností neobstojí nárok na náhradu nákladov za užívanie vozidla, k čomu sa vyjadril aj Krajský súd Trenčín v konaní 17Co/17/2023. V súvislosti s predloženým čestným prehlásením A. P. D. uviedla, že všetky zmeny a dodatky zmluvy o výpožičke by mali byť urobené písomne a podľa jej názoru nebolo preukázané, že by bola medzi žalobcom a vlastníkom vozidla uzavretá dohoda o hradení paušálnych náhrad za používanie vozidla. Poukázala aj na to, že so žalobcom sú stále manželia a ku zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva nedošlo. Nemožno hovoriť o škode, ktorá vznikla na strane žalobcu, nakoľko náklady, ktoré žalobca vynaložil za účelom cesty za maloletým, boli s veľkou pravdepodobnosťou vyplatené z majetku, ktorý je stále v BSM. Zároveň namietla výšku uplatneného nároku na úrok z omeškania, nakoľko žalobca ju pred podaním žaloby na náhradu škody vôbec nevyžýval, a preto mu nárok patrí až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby.

14. Žalobca v konaní uviedol, že žalovanú pred príchodom na styk s dieťaťom upozornil prostredníctvom SMS správy na svoj príchod, na čo žalovaná reagovala tým, že dieťa s ním nechce ísť, čo však ničím nepreukázala. Vzhľadom na podozrenie z tendenčných tvrdení žalovanej, žalobca prišiel k domu žalovanej, domáhal sa styku so synom a nakoniec bol podať na žalovanú trestné oznámenie. Žalovaná mu neumožnila ani len vidieť maloletého. Poukázal na to, že žalovaná mu dlhodobo bráni v styku s maloletým. Jej povinnosťou bolo riadne a včas dieťa na styk s ním pripraviť, čo sa ale nestalo a žalovaná ani nepreukázala existenciu žiadnej objektívnej skutočnosti, ktorá by odôvodňovala nerealizáciu styku s dieťaťom. V súvislosti s výpožičkou vozidla a náhradou za jeho užívanie poukázal na čestné vyhlásenie požičiavateľa motorového vozidla zo dňa 2.12.2024, podľa ktorého je žalobca v zmysle dohody s požičiavateľom povinný sa starať o technický stav vozidla - uhrádzať všetky povinné technické prehliadky, ako aj vymieňať všetky opotrebované časti motorového vozidla na vlastné náklady a udržiavať motorové vozidlo v riadnom technickom stave na jeho užívanie; cestovné náhrady za používanie predmetného vozidla znáša žalobca výlučne sám, a to v celom rozsahu. Žalobca uviedol, že čestné vyhlásenie predložil za účelom reakcie na vznesené námietky žalovanej a preukázania svojich tvrdení a poukázal na to, že v obdobných konaniach nebol nárok cestovných náhrad spochybňovaný a nebol predmetom posudzovania. Vzhľadom k tomu, že žalovaná v súvislosti so spochybňovaním jeho nároku začala vznášať námietky, musel z procesnej opatrnosti dodatočne zabezpečiť dôkazy preukazujúce jeho nárok. Napádaná forma právneho úkonu dohody nie je opodstatnená, pretože sa nejedná o nováciu zmluvy o výpožičke zo dňa 24.9.2021, ale o dohodu o znášaní náhrad medzi žalobcom a požičiavateľom motorového vozidla. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Českých Budějoviciach sp.zn. 22Co/577/2003, potvrdený uznesením NS ČR sp.zn., 28Cdo/2369/2003, ako aj rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp.zn. 27Co/3/2025, 27Co/5/2025, 5Co/3/2025 a 27Co/11/2025. Žalobca tiež uviedol, že pri vyčíslení nákladov spojených s použitím vozidla za účelom realizácie styku sa prihliada na paušálne náhrady nákladov obdobného používania osobných vozidiel na iné účely (R 12/1990), na ktoré sa vzťahuje zákon č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, v zmysle ktorého patrí základná náhrada zamestnancovi bez ohľadu na to, či je použité motorové vozidlo vlastné alebo prenajaté (odplatne alebo bezodplatne) a vždy vzniká zákonný paušálny nárok na náhrady uvedené v § 7 zákona.

15. V súvislosti s námietkou žalovanej, že náklady na cestu žalobcu boli vynaložené z prostriedkov BSM, žalobca uviedol, že uplatnený nárok nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože škoda vznikla v súvislosti s vecou, ktorá podľa svojej povahy slúži výlučne osobnej potrebe žalobcu. Uviedol, že podľa argumentácie žalovanej by potom aj pokuty, ktoré jej boli opakovane uložené v konaní o výkon rozhodnutia v súvislosti s úpravou rodičovských práv a povinností, tvorili súčasť predmetu

bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uplatňovanie nároku na náhradu škody medzi manželmi v prípade úmyselného protiprávneho konania na veci osobnej potreby jedného z manželov je prípustné, čo podporuje aj bohatá súdna prax najvyšších súdnych autorít a argumentácia žalovanej nemá oporu v právnej úprave, ustálenej súdnej praxi a popiera fundamenty základného práva na ochranu majetku, ochrany práva na súdnu a inú ochranu a princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí.

16. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

17. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

18. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, i keď nie v celom rozsahu. Žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody v podobe cestovných náhrad, ktorá škoda mu vznikla dňa 18.9.2022 v dôsledku toho, že márne cestoval na stretnutie so svojim synom v zmysle vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu Trenčín z miesta svojho bydliska v Bratislave do miesta bydliska maloletého v Bojniciach.

19. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a nakoniec zavinenie. Všetky uvedené zodpovednostné zložky musia byť splnené kumulatívne. Bolo spoľahlivo preukázané a medzi stranami nesporné, že v rozhodnom čase dňa 18.9.2022 bolo stretávanie sa otca (žalobcu) s maloletým synom upravené vykonateľným súdnym rozhodnutím zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736. Z odôvodnenia rozhodnutia vo veci maloletého syna strán sporu vyplýva, že medzi stranami sporu ako rodičmi maloletého v danom čase existovali osobné rozpory, ktoré sa negatívne prejavovali aj v oblasti výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému B.. V tom čase prebiehalo aj rozvodové konanie strán sporu, kde došlo k nariadeniu znaleckého dokazovania na otázku, či maloletý je schopný u otca prespávať s ohľadom na jeho vek a psychický stav. Obaja rodičia boli súdom upozornení na opakovane vyslovený názor odvolacím súdom, znalcom i kolíznym opatrovníkom o záujme maloletého na citlivom rozširovaní jeho styku s otcom a súd poukázal na to, že žalobca ako otec má právo podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, ktoré mu nie je zverené do osobnej starostlivosti, prostredníctvom jeho styku s dieťaťom. Zároveň poukázal na zodpovednosť oboch rodičov za výchovu a vývoj dieťaťa. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že aj v rámci rozvodového konania súd apeloval na rodičov, aby sa snažili rozšíriť styk otca s dieťaťom bez prítomnosti matky na obdobie celého víkendu, t.j. od soboty do nedele nepretržite.

20. Predmetom tohto sporového konania je posúdenie zodpovednosti žalovanej za zbytočne vynaložené cestovné náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi a vzhľadom na obranu žalovanej posúdiť existenciu takých okolností, z ktorých možno vyvodíť, že škode nemohla žalovaná zabrániť, teda že vznik škody nezavinila.

21. V konaní bolo nesporné, že dňa 18.9.2022 sa stretnutie žalobcu s maloletým synom neuskutočnilo, i keď išlo o súdom upravený styk, podľa ktorého mal žalobca ako otec právo stretnúť sa so synom každú nepárnu sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. v neprítomnosti žalovanej (t.j. matky dieťaťa), a to na vymedzenom mieste. Tomu zodpovedala povinnosť žalovanej - matky dieťaťa na stretnutie s otcom - žalobcom pripraviť a stretnutie otca so synom umožniť. Žalobca sa dňa 18.9.2022 do miesta bydliska dieťaťa, po predchádzajúcom upozornení prostredníctvom SMS správy, dostavil, k odovzdaniu dieťaťa však v uvedený deň nedošlo. Žalovaná to odôvodňovala tým, že žalobca sa domáhal styku s dieťaťom podľa odporúčania Okresného súdu Bratislava IV, t.j. počas celého víkendu nepretržite a maloletý odmietal u otca spať. Z predloženej SMS správy zo dňa 18.9.2022 vyplýva, že otec naozaj uviedol, že je na námestí o 8.55 hod. K odovzdaniu dieťaťa otcovi však nedošlo, čo žalovaná odôvodňovala tým, že dieťa plače, nechce ísť, nechce ísť spať k tatkovi. Žalobca sa následne dostavil pred rodinný dom, kde žalovaná býva, táto s ním však komunikovala len prostredníctvom SMS správ a žalobca nemal možnosť maloletého ani vidieť.

22. Súd po vykonaní dokazovania a vyhodnotení skutkových okolností zmareného stretnutia žalobcu so synom dňa 18.9.2022 dospel k záveru, že žalovaná zavinene zmarila stretnutie maloletého syna s

otcom, keď bez relevantného objektívneho dôvodu syna na stretnutie s otcom nepripravila a stretnutie mu neumožnila. Súd dospel k záveru, že žalovaná svojim správaním priamo porušila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím súdu, teda žalovaná zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

23. Niet pochýb o tom, že žalovaná mala právnu povinnosť vyplývajúcu z vykonateľného súdneho rozhodnutia umožniť dňa 18.9.2022 stretnutie žalobcu ako otca s maloletým synom. Žalobca žalovanej riadne oznámil, že si dieťa prišiel vyzdvihnúť. Je teda preukázané, že jeho cesta dňa 18.9.2022 na miesto stretnutia so synom sa uskutočnila výlučne za týmto účelom, dôkazom toho je i podanie trestného oznámenia zo dňa 18.9.2022. Nie je pritom rozhodujúce, či sa otec sa domáhal rozšíreného styku s dieťaťom v zmysle odporúčania Okresného súdu Bratislava IV. Je nepochybné, že žalobca mal dňa 18.9.2022 právo na stretnutie s dieťaťom na základe rozhodnutia Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736 a v rozsahu tohto rozhodnutia bolo povinnosťou žalovanej stretnutie žalobcovi s dieťaťom umožniť a žalobcu upozorniť na jeho povinnosť dieťa v zmysle citovaného právoplatného rozhodnutia vrátiť o 18.00 hod. toho istého dňa. Niet takisto pochýb o tom, že škoda žalobcu v podobe vzniknutých nákladov na prepravu vznikla v priamej príčinnej súvislosti s jeho cestou z miesta bydliska na miesto stretnutia sa so synom. Zavinenie žalovanej spočíva v jej úmyselnom konaní, pretože jednoznačne vedela, že svojím konaním, a to neumožnením stretnutia syna so žalobcom, poruší právo žalobcu na stretnutie so synom, a teda poruší povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím a s týmto následkom bola uzročená. V konaní žalovaná argumentovala tým, že maloletý nechcel ísť na stretnutie s otcom, napriek jej snahe, aby sa toto stretnutie uskutočnilo. Túto skutočnosť však žiadnym spôsobom nepreukázala a rovnako nepreukázala ani existenciu akejkoľvek objektívnej skutočnosti, pre ktorú nebolo možné stretnutie žalobcu so synom v uvedený deň realizovať. Súd pritom poukazuje aj na konštatovanie tunajšieho súdu uvedené do zápisnice o pojednávaní zo dňa 6.2.2023 v konaní o výkon rozhodnutia sp.zn. 15Em/2/2022, že považuje konanie matky (žalovanej) ako dobrovoľné neplnenie si povinnosti z vykonateľného súdneho rozhodnutia, pričom žalovaná počas uvedeného pojednávania argumentovala práve tým, že styk so žalobcom sa nerealizuje z dôvodu, že žalobca trvá na tom, že si dieťa vezme aj na prespatie, čo maloletý odmieta.

24. Žalovaná v konaní poukazovala na to, že maloletý odmietal styk s otcom, nakoľko bol stresovaný skutočnosťou, že musí u žalobcu aj prespať, avšak v daný deň bola nedeľa. Tvrdila, že maloletý styk so žalobcom odmieta a je veľmi náročné tieto styky realizovať bez jej prítomnosti, najmä v rozsahu na prespanie tak, ako to žalobca neustále vyžaduje, keďže maloletý je na ňu naviazaný. V súvislosti s tým súd uvádza (ako už bolo uvedené vyššie), že táto skutočnosť nič nemení na povinnosti matky pripraviť dieťa na styk s otcom v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Ak medzi stranami nedošlo k vzájomnej dohode na odlišnej úprave styku žalobcu s dieťaťom, bolo povinnosťou strán sporu rešpektovať citované súdne rozhodnutie. Pokiaľ k realizácii styku nedošlo, žalovanú zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie takej skutočnosti, pre ktorú objektívne nebolo možné, aby sa styk realizoval. Žalovaná v tomto smere dôkazné bremeno v konaní neuniesla. Súd preto zastáva názor, že dňa 18.9.2022 nebola v konaní preukázaná existencia takej objektívnej skutočnosti na strane maloletého, ktorá by objektívne bránila jeho stretnutie s otcom.

25. Vzhľadom na uvedené súd uzavrel, že žalobca preukázal v konaní všetky prvky zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mu vznikla zbytočným vynaložením nákladov na cestu z miesta bydliska žalobcu do Bojníc dňa 18.9.2022 a späť za účelom realizácie stretnutia sa žalobcu s maloletým synom na základe vykonateľného rozhodnutia súdu. Žalovaná na druhej strane nepreukázala, že škodu nezavinila.

26. Pokiaľ ide o rozsah týchto nákladov, teda o výšku náhrady škody, žalovaná poukazovala na to, že žalobca pricestoval na styk s dieťaťom osobným motorovým vozidlom, ktoré mal v užívaní na základe zmluvy o výpožičke bezodplatne. Neobstojí preto záver o nároku žalobcu na náhradu nákladov za užívanie vozidla a tento názor odôvodnila i rozhodnutím Krajského súdu Trenčín zo dňa 30.4.2024 č.k. 17Co/17/2023. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že je zrejme, že objektívne dochádza k opotrebovaniu vozidla a základná náhrada zohľadňuje opravy, údržbu, opotrebenie a výmenu pneumatík, motorového oleja, náplne do ostrekovačov, poplatky za umývanie auta, povinné zmluvné a havarijné poistenie, pričom na týchto nákladoch sa podieľa výlučne žalobca sám. Toto tvrdenie žalobcu bolo preukázané čestným vyhlásením A. P. D., ktorý vozidlo žalobcovi poskytol do užívania na základe zmluvy o výpožičke. Námietku žalovanej, že čestné vyhlásenie je len účelové, vypracované až 2.12.2024, ako aj to, že nebolo preukázané, že medzi vlastníkom vozidla a žalobcom došlo k uzavretiu dohody o

hradení paušálních náhrad za používání vozidla, protože změny a dodatky zmluvy o výpožičce musia byť urobené písomne, súd nepovažoval za opodstatnenú. Súdu je z jeho činnosti známe, že v predchádzajúcom období nebol nárok na náhradu cestovných náhrad za užívanie vozidla na základe výpožičky zo strany žalovanej spochybnovaný. Vzhľadom k tomu, že v súčasnosti žalovaná voči tomuto nároku vznáša námietky, žalobca v konaní musel produkovať dôkazy preukazujúce jeho nárok, pretože dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu. Na základe čestného vyhlásenia vlastníka vozidla o tom, že výlučne žalobca sa na základe ich vzájomnej dohody podieľa na nákladoch spojených s údržbou vozidla, jeho poistením a pod., súd považoval tvrdenia žalobcu v konaní za preukázané, a preto považoval nárok žalobcu na zaplatenie cestovných náhrad podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v súvislosti s použitím vozidla na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť za opodstatnený.

27. Súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalovanej, že vzhľadom k tomu, že strany sporu sú manželmi a nedošlo k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva, náklady, ktoré hradil žalobca v súvislosti s cestou na realizáciu styku, boli s veľkou pravdepodobnosťou vyplatené z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. V súvislosti s tým potom nemohlo dôjsť ku škode na majetku vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Súd uvádza, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/113/93 (R 71/4) „ak zmluvu o výpožičaní motorového vozidla v zmysle § 257 OZ (v znení do 31. decembra 1991) uzavrel len jeden z manželov, nejde o taký úkon, ktorý by sa týkal veci spoločnej obidvom manželom (§ 145 ods. 1 OZ). Z tejto zmluvy je povinný plniť len ten z manželov, ktorý zmluvu uzavrel.“ Žalobca uzavrel zmluvu o výpožičke s vlastníkom vozidla sám s tým, že vozidlo využíva výlučne pre svoju osobnú potrebu. Súdu je z jeho činnosti známe, že strany sporu dlhodobo žijú oddelene a spoločne nehospodária. V zmysle ust. §143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatria veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov. Pokiaľ žalobca užíva vozidlo výlučne pre svoju potrebu, aj prostriedky vynaložené na náklady spojené s jeho užívaním je potrebné posudzovať ako prostriedky slúžiace osobnej potrebe žalobcu, ktoré nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu.

28. Predmetná cesta žalobcu z miesta bydliska Bratislava - Staré Grunty do miesta styku Bojnice, Hurbanovo námestie a späť predstavuje vzdialenosť 372 km. V zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 84,44 eur (0,227 eur x 372 km v zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 282/2022 Z. z.) a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 46,42 eur (vychádzajúc z priemerných cien pohonných látok v SR podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola cena benzínu natural 95 oktánový v týždni od 12.9.2022 do 18.9.2022 v sume 1,642 eur/liter; pri spotrebe vozidla 7,6 l/100 km predstavuje výška náhrady za spotrebované pohonné hmoty sumu: 372 km : 100 km = 3,72 x 7,6 l = 28,272 litrov; 28,272 litrov x 1,642 eur predstavuje po zaokrúhlení sumu 46,42 eur). Spolu predstavujú cestovné náhrady sumu 130,87 eur. Pokiaľ ide o spôsob vyčíslenia náhrady za účelom realizácie styku podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, aj v týchto prípadoch ide o ustálenú súdnu prax, ktorú reprezentuje aj rozhodnutie R 12/90, ďalej rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn.20Co/9/2020 zo dňa 26.11.2020.

29. Žalobca si voči žalovanej uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške 6,25 % ročne zo sumy 130,87 eur od 19.9.2022, t.j. odo dňa nasledujúceho po neuskutočnenom styku žalobcu s dieťaťom do zaplatenia. V danej veci sa však žalovaná dostala do omeškania s plnením až odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby (26.11.2024), pretože v konaní nebolo preukázané (a žalovaná to popierala), že by žalobca žalovanú pred podaním žaloby vyzýval na zaplatenie predmetnej náhrady škody. Žalovaná sa o nároku žalobcu a jeho výške dozvedela až dorúčením žaloby. Súd preto považoval nárok žalobcu v tejto časti za dôvodný len za obdobie od 26.11.2024 až do zaplatenia zo sumy 130,87 eur.

30. Súd teda vo veci rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 130,87 eur spolu s 6,25% ročným úrokom z omeškania od 26.11.2024 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. O náhrade trov konania, vzhľadom na čiastočné zamietnutie žaloby, súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP). Žalobca sa v konaní voči žalovanej celkovo domáhal zaplatenia sumy 152,42 eur (vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia súdu), súd mu priznal

sumu celkom 134,52 eur (vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia súdu). Žalobca tak mal v konaní úspech v rozsahu 88,25%, úspech žalovanej v konaní predstavuje 11,75%. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 76,50% (88,25% - 11,75%). V tomto rozsahu súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania aj priznal. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Trenčín. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza vo dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).